

GUYANA

Trip report 2022

www.birdsafarisweden.se

Long-tailed Potoo

foto: Daniel Green

Researangör: **Birdsafari Sweden / Karlmark resor**
 Reseledare: **Daniel Green**
 Guider: **Kenneth Butler + lokalguider**

Text: **Daniel Green**
 Foto: **Daniel Green, Ulf Hassel, Stefan Johansson**

Deltagare: **Ulf Hassel, Morgan Svensson, Tomas Viktor, Krister Aronsson, Rolf Larsson, Stefan Johansson, Lennart Lander**

Det här var Birdsafariswedens första resa till Guyana. Vi hade bra flyt med grundutbudet av landets mest kända attraktioner som Guianan Cock-of-the-Rock, Cappuchinbird, Harpy Eagle, Scarlet Ibis, Anaconda, och jättemyrslök. De flesta av de andra specialiteter som man inte vill missa här fick vi också se; Pompadour Cotinga, Guianan Red Cotinga, Spotted Puffbird, Red Siskin, Sun Parakeet. Dessutom alla fem arterna av Potooer, med White-winged-, Rufous- och Long-tailed Potoo som topp, har inte många resor lyckats med. Läckra White-plumed Antbird, Ferruginous-backed Antbird och notoriskt svårседda Rufous-winged Ground Cuckoo gav oförglömliga möten. Sammanlagt noterades 19 olika myrfåglar. Utbudet av hackspettar - nio arter - var bra och såväl Cream-coloured- som Blood-coloured Woodpecker såg vi två av och riktigt nära och länge, även Red-necked Woodpecker, som står ut som den snyggaste av de stora spettarna, gav väldigt bra obsar. Sex arter nattskärror var heller inte illa. 18 av landets papegojor fick vi också in och förutom Sun Parakeet, även de speciella Red-fan Parrot, Caica Parrot, Painted Parakeet, och flera Macaws. 14 arter kolibrer noterades, men kolibriskådningen är inte Guyanas främsta trumfkort. De flesta var tämligen svårседda och de flesta lodger har inga feeders.

Guyana är ett vilt och oexploaterat land med massor av natur - regnskog, savann och kust - och mycket lite infrastruktur. Två inrikesflyg gjorde det lättare att nå till de södra delarna och tillbaka. De flesta dagar på turen har inga längre vägtransporter, egentligen bara tre dagar kräver mer bilåkande. De få upparbetade fågellokalerna med lodger som finns är väldigt produktiva, men det finns såklart en enorm potential för nya upptäckter här. Fågelguiderna vi hade var riktigt bra och hingivna. Lodgerna varierar från bra, fräscha och bekväma till mer enkelt boende, men alltid helt ok. Maten var genomgående alltid vällagad, riklig och smakrik. Öl finns på lodgerna, medan vin bara finns i Georgetown. Människor var glada och trevliga och välkomnande. Samtliga våra guider var urbefolkning och flera av lodgerna drivs också av urbefolkningen främst från stammarna Arawaki och Makushi. Klimatet är hett, hetast och torrare i söder, fuktigt i regnskogsdelen. Januari är normalt stabilt väder, torrperiod, med bara enstaka regnskuror. Flera dagar hade vi ett behagligt lätt molntäcke som lindrade hettan och ökade fågelaktiviteten. Sammanlagt noterades 324 fågelarter, tre ormar och nio arter däggdjur på resan.

Obs. I reseberättelsen nedan nämns ett spontant urval av arterna vi ser varje dag. Får att få en komplett bild av vad som sågs hänvisas till artlistan.

Rufous Crab Hawk

foto: Stefan Johansson

Gruppen vid Rupuni-floden

foto: Daniel Green

Lineated Woodpecker

foto: Daniel Green

Dag 1, 17 januari 2022

Vi anländer Georgetown under dagen med tre olika flyg och sammanstrålar vid fem-tiden på eftermiddagen på Cara lodge hotel i utkanten av stan. Sista gänget som flög via New York med övernattnin kommer fram sist av alla. Då har de först anlända redan hunnit bekanta sig lite med omgivningarna och sett kolibrin White-chested Emerald och Plain-breasted Thrush i den lilla hotel-trädgården. Coronarutiner finns det också så vi får mäta temperatur mot hand eller panna, samt tvätta händerna - dock ej med handsprit, bara tvål och vatten. Nåja, hotellet är en charmig träbyggnad i en slags kolonial stil. Vi får avnjuta gemensam middag och krysslista med knappt fyrtio arter.

Crested- och Yellow-headed Caracara, Snail Kite, Roadside Hawk, Plumbeous Kite, Yellow Oriole och en del annat ses redan på transfern från Cheddi Jagan airport, som tar ca en timme.

Dag 2, 18 januari 2022 Mahaico + Georgetown National Park

Klockan fem har vi fått frukostpaket och blir hämtade av vår guide Kenneth med chaufför i en hyfsat rymlig och bekväm buss. Transfer mot Mahaico och båt-exkursion börjar, men med utlovade stopp på vägen. Palmer avtecknar sig mot gryningshimlen och ett första stopp krävs då en Savannah Hawk sitter på en stolpe intill vägen. Den bjuder fina obsar och fotolägen innan den slutligen flyger. Solen har inte gått upp än och det är tropiskt varmt ute.

I en korsning vid en slags gles by med vattenkanaler stannar vi för en snygg, vit och svart, skvättliknande

fågel, en Pied Water Tyrant, dessutom en Snail Kite på en ledning med fullmånen i bakgrunden. Det blir ett produktivt stopp med en trummande Lineated Woodpecker som visar sig fint, ett par Yellow-chinned Spinetail, Wing-barred Seedeater, Short-tailed Swift, Plain-breasted Thrush, Green Kingfisher, m.m. Vi börjar bekanta oss med den lokala faunan helt enkelt. En amerikansk skogssnäppa står i diket intill vägen när vi ska åka vidare, sedan kommer flera.

En större rovfågel upptäcks ute på ett fält och visst, det är en yngre Rufous Crab Hawk, en av de tyngre målarterna i området. White-winged Swallow och White-headed Marsh Tyrant ser båda speciella ut på sitt sätt. Det är en hel del fågel i det här området som domineras av risfält, blöta marker och gles bebyggelse, ett slags jordbruksmiljö med mycket vatten. När vi kommer fram till båtplatsen hörs en Striped Cuckoo ropa.

Vi får lagom plats i båten som inte har nåt tak, men det är en stilla dag med lätta moln så det funkar. Det känns riktigt fridfullt när vi börjar resan ut på den stilla floden. Smooth-billed Anis ses regelbundet i småflockar och snart hörs det rasande ljudet av Hoatzin. Det blir ett par hyggligt nära möten med dessa mycket speciella fåglar. Vår kapten upptäcker en hackspett i ett träd och det visar sig vara Blood-coloured Woodpecker, dessutom ett par som är busiga och blyga samtidigt, men stannar kvar och ger oss dunderfina obsar och bilder. En fågel man verkligen vill se när man besöker det här området, dess utbredning är inte stor. Black-collared Hawk sitter fint, en flock Brown-throated Parakeets kommer

flygande, Kalkongam har vi förstås sett men nu kommer även en Greater Yellow-headed Vulture seglande emot oss, bra jämförelse med en kalkongam som kommer näst. Mer vinklade och bredare vingar kan noteras.

Lennart ropar ut en Red-capped Cardinal - en riktigt snygg svart och vit trast-stor fågel med röd hjässa, riktigt kul att se, men den kommer det att bli fler av.

Längs vägen tillbaka spejar vi på ett ställe där vi mest ser en Great Black Hawk. Vi stannar vid en plats lite längre fram där man kan gå ut till havet. Där sitter en utfärgad Rufous Crab Hawk i ett naket träd. Någon ser en fiskgjuse, fregattfåglar ute över havet, en tärna visar sig vara en Royal Tern. Plötsligt kommer en Scarlet Ibis flygande rakt över oss på låg höjd. Jubel utbryter. Även den en fågel man inte vill missa på Guyana-kusten, senare kommer ytterligare en. Vad som först skapar misstankar genom att se ut som en stor, svart hackspett, manifesterar sig till slut som en Crimson-crested Woodpecker. Ännu en snygg stänkare från hackspettsläktet.

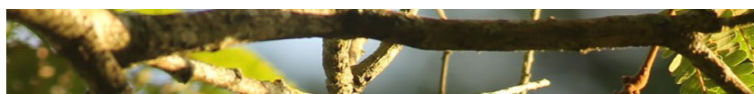
Tillbaks till hotellet för lunch sitter kolibrin White-chested Emerald finfint i ett träd utanför entrén. Härligt med öppen matsal och lite fläktande vind med t.o.m. lite bättre mat än igår middag.

På eftermiddagen får vi lösa ut en plan B, då botaniska trädgården är stängd p.g.a. pandemin. Istället åker

Blood-coloured Woodpecker

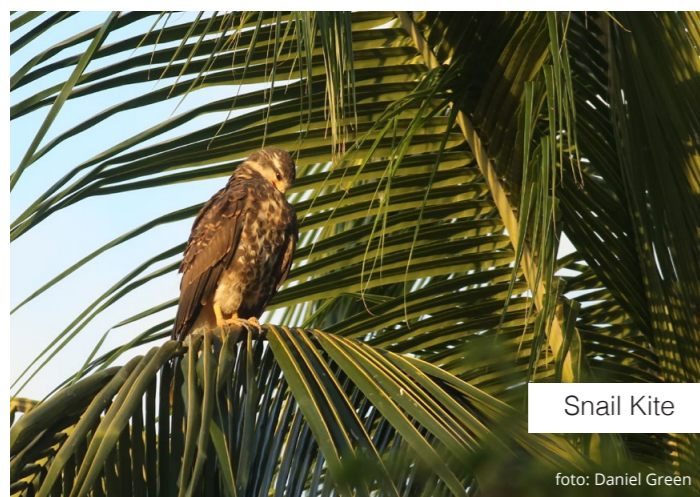
foto: Ulf Hassel

Lesser Kiskadee

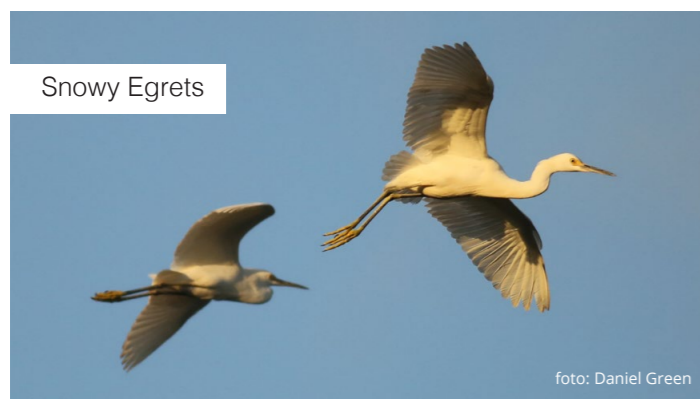

foto: Daniel Green

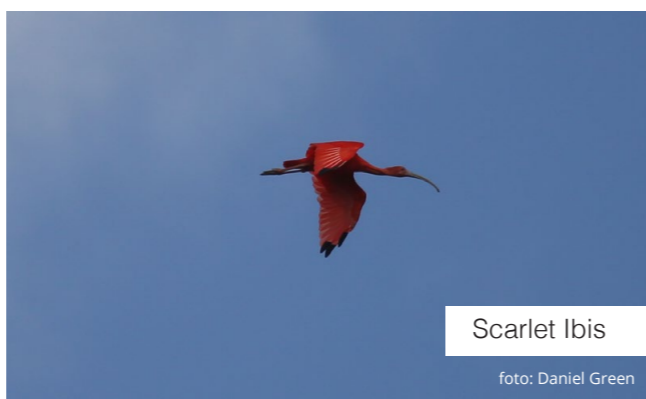
Snail Kite

foto: Daniel Green

Snowy Egrets

foto: Daniel Green

Scarlet Ibis

foto: Daniel Green

vi till något som kallas Georgetown National Park. Det är ett stort grönområde med gräsmattor och stigar där folk springer, joggar, spelar fotboll och är allmänt hälsosamma och glada, delvis under en del skuggande, höga träd. Det verkar först inte så hävligt, men det finns faktiskt en hel del fåglar - och djur - jojo- att se. Tropical Mockingbird, dito Kingbird, Great Kiskadee och Rusty-margined Flycatcher må vara vanliga, men riktigt bra bildlägen får man ändå tacka för. Pale-vented Pigeon, Common Tody Flycatcher, Grayish Saltator är väl inga högoddsare heller men nya för resan. Kolibrin White-chested Emerald, Yellow-bellied Elaenia, flera Yellow-chinned Spinetail och en Burnished Buff Tanager ses. Papegojor finns här också; Brown-throated Parrot och snygga Festive Amazon överraskar. I en damm pågår aktivitet strax under vattenytan, det är manater, alltså sjökor - Caribbean Manatees - som simmar och äter sjögräs, vi kan räkna till minst sju stycken och se på när en liten flicka matar dem med ett knippe gräs. De är native, om än i princip instängda i parken, däremot är de ett slags conservation-projekt med syfte att höja allmänhetens medvetande om dem, och det kan man verkligen se att de gör. Ö.h.t. är det en väldigt positiv vibe i parken, doften av nyklippt gräs, ljudet av fotbollar som sparkas av nakna fötter och glada tillrop får en att tänka på svensk sommar.

Laughing Falcon

foto: Stefan Johansson

Dammen har också ett träd där Snowy Egrets och kohägrar samlas i några tjog, högre upp minst fyra Snail Kites. En fulsnygg, liten Spotted Tody Flycatcher är ett bra fynd - blir faktiskt resans enda. Lesser Kiskadee - ett par - är en ny bekantskap. En Laughing Falcon sitter på en stolpe och dyker ner i gräset och slår ett byte, troligen en gnagare, alldeles intill gångvägen. Nästa rovfågel är en nätt liten Pearl Kite, som likaledes posterar en stolpe. Vilken överraskning och vilken snygg liten rova. Några Short-tailed Swifts drar över och när skymningen börjar falla flyger någon av de två arterna Long-tailed Bat över oss.

Dag 3, onsdag 19 januari 2022 Kaieteur - Iwokrama
Sovmorgon till kl sju då en härlig hotellfrukost får avnjutas. Bacon och äggöra, toast, kaffe, juice, t.o.m. pannkakor finns att beställa. Sen blir det en kort transfer till lilla flygplatsen Ogel där vi checkar in våra handbagage och efter lite bla-bla-bla får vi vänta i launchen och se på cricket på storbildskärm med Stefan som interpretations-ledare. Det känns härligt att till slut äntligen få komma upp i luften en knapp timme efter utsatt tid. Det är ett litet enmotorigt propeller-plan som precis rymmer oss nio personer. Piloten meddelar att vädret ser bra ut och det kommer bli en timmes lugn flygning. Först är det en hel del moln och man ser inget, men när det börjar klarna upp ser vi ett imponerande landskap av enorma ytor grönskande skog. Mycket tycks helt obanant utan några

Spotted Tody Flycatcher

foto: Daniel Green

vägar, bara en flod eller bäck här och där bryter av. Det finns även småfläckar av ljus jord eller sand, som sägs vara guldgruvor med tillhörande bosättningar och nån enstaka väg, men det är inte mycket i det stora gröna havet av oexploaterad vildmark. Senare är branta klippformationer vanligare och högre, vilka miljöer och vilken vildmark. Inflygningen till Kaieteur Falls är inget annat än spektakulär och detsamma gäller för platsen i sig. Här är också nationalpark och intill landningsbanan finns ett enda hus med ett par rangers, varav den ena följer med oss på vandringen. Det står inte på förrän vi upptäcker en King Vulture i luften ovanför och i sinom tid är det hela fem stycken uppe tillsammans och seglar i det blå.

Det är en imponerande vy som möter oss vid den första utkiksplatsen. Här finns även den lilla grodan Golden Rocket Frog som bor i vatten som samlar sig i buketter av bromelias. När man tittar ner i ravinen nedströms vattenfallet avtecknar sig en regnbåge mot flodens vattenyta. Det svirrar seglare och svalor runt vattenfallet, men de är inte lätta att få fokus på. Någon har redan fått se skymten av en Cock of the rock längs stigen. Men när vi går vidare pekar vår ranger ut den bästa platsen. Och jäklar, här ser vi två hanar riktigt nära och lågt. Det går utmärkt att få bilder i solljuset som strilar ner i lövverket. Guianan Cock-of-the-Rock alltså. En av resans mest speciella, kända, emblematiske och karismatiska arter. Vi får riktigt bra obsar och bilder på dem, även om det inte är något spel som pågår.

Vid nästa utkikspunkt sitter ett par av de dovt roströda Cliff Flycatcher på kanten till stupet. De är mycket orädda för oss och mysiga att se när de gör sina biätar-lik luftsprång för att ständigt komma tillbaka till samma plats.

Utsikt vid Kaieteur

foto: Daniel Green

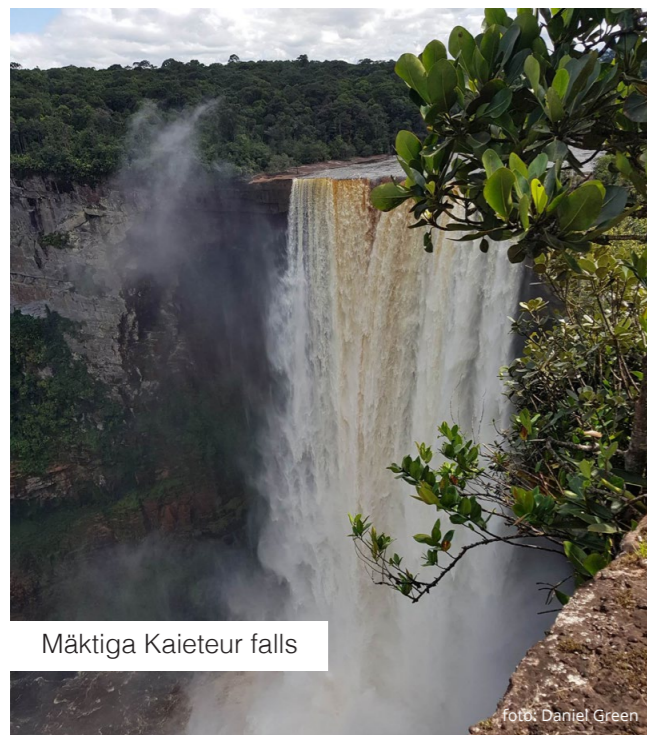
Hoatzin

foto: Daniel Green

Cliff Flycatchers

foto: Daniel Green

Mäktiga Kaieteur falls

foto: Daniel Green

Yellow-bellied Elaenia

foto: Daniel Green

Golden Rocket Frog

foto: Daniel Green

Guianan Cock-of-the-Rock

foto: Daniel Green

Nu kan vi slå oss ner i skuggan och njuta av utsikten och landskapet och fika lite. Vandringen tillbaka till flygplanet är inte lång och snart är vi i luften igen. Efter ytterligare en kort flygning på tjugo minuter över ytterligare imponerande regnskogs-tytor, bara uppbrutna av enstaka små bosättningar landar vi i Fairway village. Därifrån en kort biltransfer till Iwokrama. De som har bilrutorna nervevade kan arta Screaming Piha på det omiskännliga lätet.

När vi kliver ur vid Iwokrama River Lodge, är de första fåglarna vi ser Red-capped Cardinal, Silver-beaked Tanager och fläckdrillsnäppa. Lodgen ligger intill den stora Essiquibo-floden ute på en stor, gräsmatteklädd glänta, omgiven av skog. Det är corona-rutin här också, men dessutom bjuds vi på ett glas kall saft vid ankomst och välkomnas personligen av hotelmanagern. På det stora trädäcket med utsikt över Essiquibo-floden är det lunch först och främst. Vi kan dock inte låta bli att tuba in det som står på de små sandöarna i floden, där finns några saxnåbbar - Black Skimmers, ett dussin snygga, svartvita Pied Plover och sedermera även en Yellow-billed Tern. När vi går

till våra bungalows är en Amerikansk skogssnäppa framme på gräsmattan. Nere i träden vid floden hålls ett gäng högljudda Yellow-rumped Cacique, de bygger även bo där.

Morgan och Ulf skådar på och upptäcker en White-lored Tyrannulet i träden, en Amazon Kingfisher och flera White-winged Swallows hålls vid floden. Ulf har även sett Great-billed Tern. Då vi återsamlas i huvudbyggnaden ses ett dussin Painted Parakeets i ett av träden utanför. När vi ska gå kvällspromenad upptäcks en Plumbeous Kite i en trädtopp i gläntans kant. Stora White-throated Toucan blir en bra start och ny rese-art. Orange-winged Amazon flyger förbi, Wedge-billed Woodcreeper i skogskanten. Spix's Guan ses lite kortvarigt. Red and Green Macaws raspar över trädtopparna. Färska spår av tapir kittlar fantasin.

En större fladdermus ses mot kvällshimlen då det skymmer. Vi lyser med pannlampor men ser inga fåglar, bara ett par grodor. Det blir en regnig kväll så inge fler aktiviteter efter middag och kryssning.

Dag 4, torsdag 20 januari 2022 Iwokrama River lodge

Frukost klockan fem. Det har regnat en hel del under natten, men nu är det uppehåll. Lite svalare än tidigare dagar. Vi går ner till bryggan för en kort båttur över Essiquibo-floden. En nattskärna eller Nighthawk flyger förbi över vattenytan, men hinner inte artbestämmas. Tre båtar kör oss snabbt över floden till ett primitivt färjeläge, där en lerig väg slutar, den vägen vandrar vi vidare och skådar från. Det är en hel del fågel i rörelse på morgonen och särskilt några träd med bär drar till sig. Vi ser att Red-capped Cardinals är talrika, liksom Palm Tanagers. Så småningom kommer mångfalden till de bäriga träden med Blue Dacnis, Purple- och Red-legged Honeycreeper, Golden-headed Manakin, Violaceous Euphonia, m.m. En Crested Oropendula flyger förbi. Papegojor manifesterar sig den ena efter den andra här; Caica Parrot, Red-shouldered Macaw - den minsta av macawerna - Red and Green Macaw, Dusky Parrot, Red-fan Parrot, Painted Parakeet, Orange-winged Amazon, små, gröna Sapphire-rumped Parrotlets. En hane Green-backed Trogon är läcker. Swallow-winged Puffbirds sitter i trädtoppar här och där.

Vår buss med chaufför har tagit sig över med färjan, kommer åkande och kör oss en bit, vi måste dock ut igen snart för flera Black Caracaras håller till vid en byggnad intill vägen. Vi fortsätter till fots härifrån. Vid en vägsten markerad km 215 är det lite livat; Black-crested Antshrike, Spotted Tanager, Scaled Pigeon, Paradise Jacamar. Vid en liten bro ses Black-chinned Antbird. Ett kluster av dussintalet Swallow-winged Puffbirds, sitter i torra spröt som sticker upp ur den

Pied Plovers

foto: Daniel Green

glesare vegetationen här. Ett besök i ett mindre bestånd av White sand-forest ger inte mycket mer än en Reddish Hermit och Morgan får ensam se en Manakin, sen vi andra redan har gått. Troligen kom vi hit lite sent och fågelaktiviteten hade sjunkit avsevärt i den stigande värmen. Vi börjar vår återfärd till och över floden och tillbaka till lodgen.

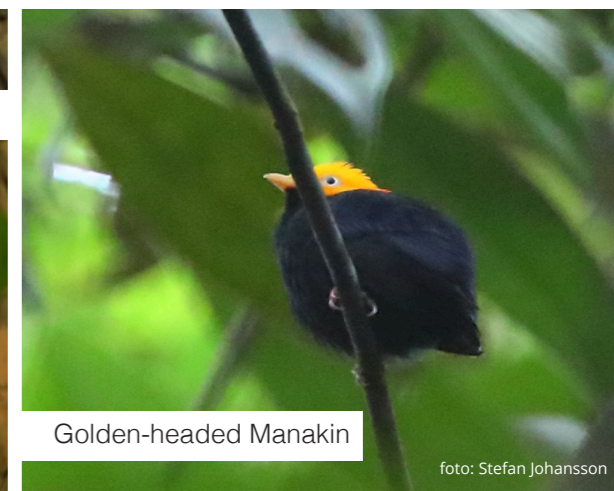
De som har energi kvar tar en kort vandring på Screaming Piha trail innan det är dags för lunch. De som går först har turen att få se både Great Tinamou och Grey-winged Trumpeter på stigen. Ruddy Quail Dove ropar fyrstavigt. När vi kommer tillbaka ut i gläntan får vi se fyra Black Nunbirds och en Black-tailed Tityra i ett av de största träden i brynet.

På eftermiddagen går vi the Bushmaster trail. Det är ganska lugnt med fågel trots att den värsta hettan börjat lägga sig. Ruddy Pigeon, Great Tinamou, White-browed Antbird, Screaming Piha står för bakgrundskonserten. Så småningom hör vi ett ovanligt ljud, som ett genomträngande råmande. Det är Cappuchinbirds. Snart kan vi sikta flera av dem som sitter ganska högt men väl synliga i större trädskronor. Ojoj, vilka fåglar. Helt osannolika egentligen, och vilka ljud. Vi får lysande obsar under några minuter men sedan är de borta. Andra högljudda varelser är Red-throated Caracaras, som vi inte lyckas se, bara höra. White-throated Toucan, Red-legged Honeycreeper, Short-tailed Swift noteras. När vi kommer tillbaka ut i gläntan vid lodgen ser vi Orange-winged Amazon, Blue-headed Parrot och Ruddy-breasted Seedeater. De som vill fotar på alla Pied Plovers som högvattnet i floden har fått att födosöka på gräsmattan.

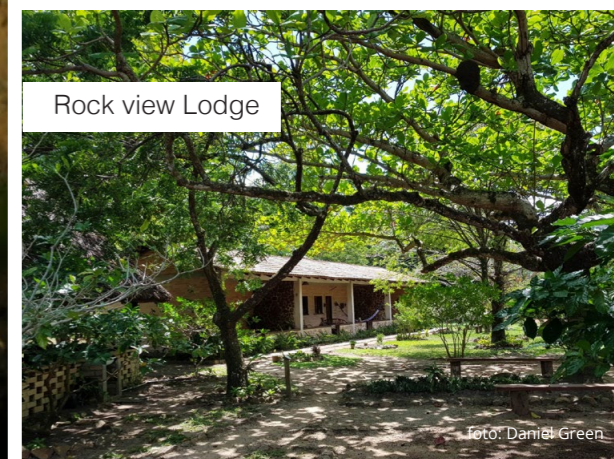
Ferte De Lance

foto: Daniel Green

Golden-headed Manakin

foto: Stefan Johansson

Rock view Lodge

foto: Daniel Green

Vid lodgen upptäcks också ett par Moriche Oriole i det stora, blommande trädet mellan våra bungalows och båtplatsen.

Idag har vi bestämt oss för att gå en mörkervandring efter middagen. Det rasslar dock till redan innan avfärd då två nattskärnor flyger runt och jagar under de höga takbjälkarna i pagoden. Spot-tailed Nightjar är den enda art som stämmer. Ladder-tailed ska ju finnas här också men stjärten såg inte alls ut så.

Vi går vägen ut från lodgen helt enkelt. Plötsligt hoppar Lennart till..en orm. Kenneth lyser upp den och konstaterar att det är en lansorm. Jäklar. Den var mycket nära Lennart och det är faktiskt en av världens mest dödliga ormar. Vi tittar och fotograferar med respekt på ganska nära avstånd. En sköldpadda ses i en liten damm intill vägen och där även en fjärl av släktet Heliconias. När vi kommer tillbaka till lodgen ser vi minst tre Lesser Nighthawk på gräsmattan framför huvudbyggnaden, de flyger omkring en del i ficklampsskenet också.

Ruddy-breasted Seedeater

foto: Daniel Green

Det är noterbart hur olika kvällar kan vara. Igår var det regnigt och svalt och föga njutbart, därtill en väldig fart på högt skällande grodor. Idag är det så varmt att man kan sitta ute och skriva i bar överkropp vid niotiden, samt att det är väldigt mycket tystare, lite andra ljud, typ syrsor hörs mer. Stjärnhimlen är också fantastisk.

Dag 5, fredag 21 januari 2022 Iwokrama - Atta

Vissa har turen att höra Amazonian Pygmy Owl och Spectacled Owl på småtimmarna.

Halv sex serveras frukost i stora pagodens öppna matsal, riktigt mysigt med tända ljus, då elen har slocknat, blir nästan lite Lucia-stämning. Om det inte vore för vrålapornas rytande då förstås... När vi väntar på att packningen ska lastas hinner vi se två Crimson-crested Woodpecker och en Moriche Oriole - nyligen splittad från Epaulet Oriole - som sjunger för oss. Vi har inte kommit långt förrän ett par stora tuppar Black Curassow manifesterar sig på vägen framför oss. Imponerande fåglar.

Första stopp blir redan vid Fairway village, dvs några km bort. Några Scarlet Macaw ses i ett träd, liksom Gray-lined Hawk, Red and Green Macaw, Blue-headed Parrot. Medan vi jobbar på ett par Dusky Antbird, kommer såväl flera Black-collared Aracari som White-throated Toucan in. Även här Crimson-crested Woodpecker.

De små broarna man passerar då och då är ofta föremål för skådning och fågelfynd. Vid en sitter minst tre Crimson Topaz. Om än inte någon helt utfärgad hane så är en av två yngre hanar hyfsat rödlila på ryggen i alla fall. Vid en annan bro vänder chauffören om och vi förstår inte riktigt vad som pågår förrän ordet Anakonda börjar nämnas. Vi har tydligen kört förbi en och föraren av den andra bilen har sett den och ringt vår chaufför. Jätteormen ligger ihopringlad en tio meter från vägen på något av en ö

i en vattenpöl. Vi kan se att den vilar sitt huvud mot den bortre rundan av sin kropp. Det är inte helt lätt att få bilder med gräset runt om den, men visst syns den med all önskvärd tydlighet. Sakteliga börjar den röra sig och tycker nog vi är lite för närgångna. Vi ser den långsamt glida iväg i vattnet. Ojojoi vilket djur. Green Anaconda är det officiella namnet på arten. Plötsligt skriker Morgan till: Det är en sån där Cream-coloured Woodpecker. Och mycket riktigt, vi kan backa och avnjuta ett ex av denna säregna hackspett som sitter kvar och dessutom verkar hacka ut ett bo på platsen. Morgan anbefaller ett stopp snart igen och då visar sig två läckra Black-bellied Cuckoo helt nära och lågt. Som en Squirrel Cuckoo med svart buk och röd näbb.

Annat som ses längs vägen är Spix's Guan, Great Black Hawk, Plumbeous Kite, Black-tailed Tityra, Swallow-winged Puffbird, En annan brofågel är Guyanan Streaked Antwren. Golden-winged Parrotlet flyger förbi några gånger, liksom smäckra Swallow-tailed Kites.

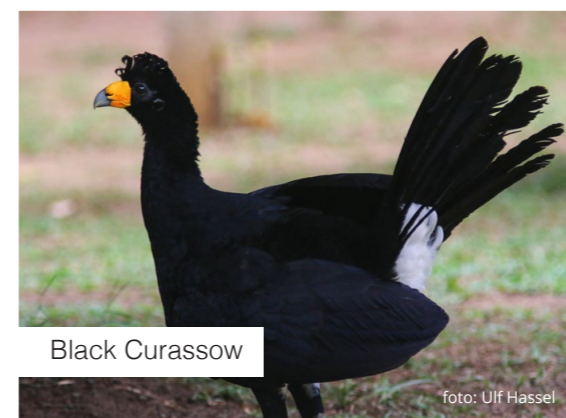
Vi anländer lilla Atta Rainforest lodge vid elva i stekande het sol och får bara vänta lite på lunchen. Under tiden ses Black Curassow, Grey-winged Trumpeter - av vissa - och en ob kolibri.

Vi samlas halv tre igen för avfärd. De lokala guiderna ställer upp sig och kollar i de höga träden runt gläntan vid lodgen. Då plötsligt rasslar det till av fåglar, flera Guyanan Toucanet, Channel-billed toucans, Yellow-tufted Woodpecker, m.m.

Carib Grackle

foto: Ulf Hassel

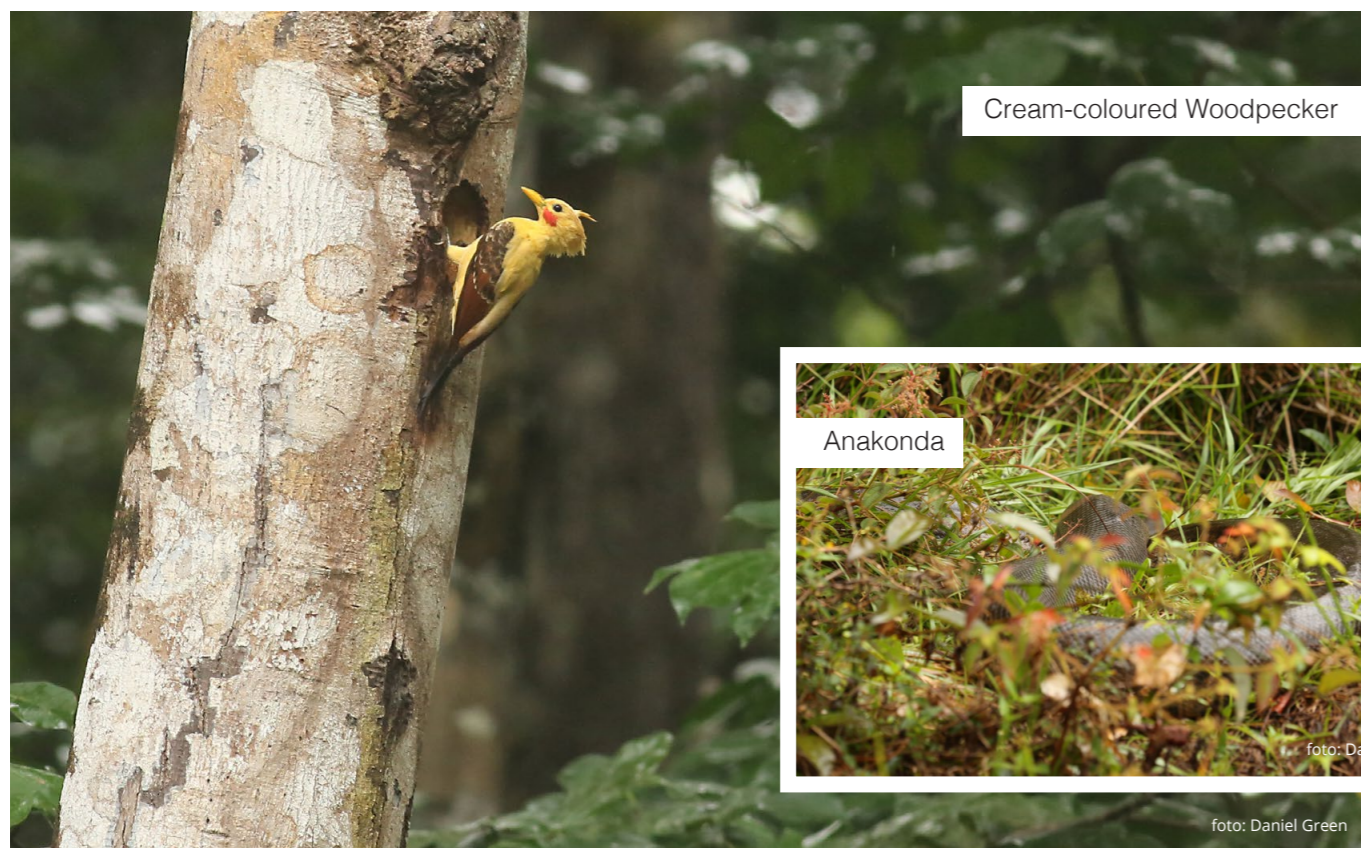
Black Curassow

foto: Ulf Hassel

Yellow-rumped Cacique

foto: Stefan Johansson

Cream-coloured Woodpecker

foto: Daniel Green

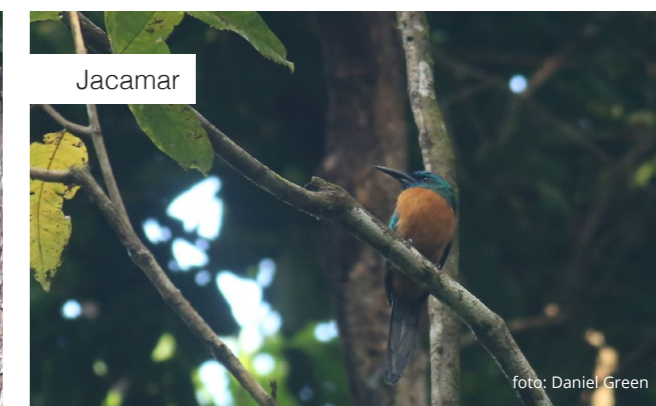
Anakonda

foto: Daniel Green

Scarlet Macaws

foto: Ulf Hassel

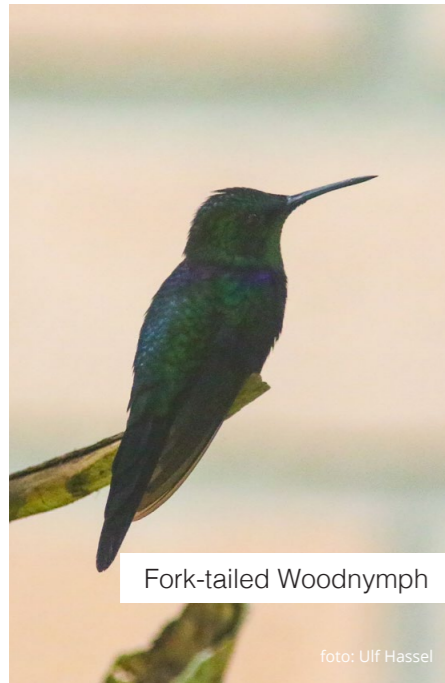
Jacamar

foto: Daniel Green

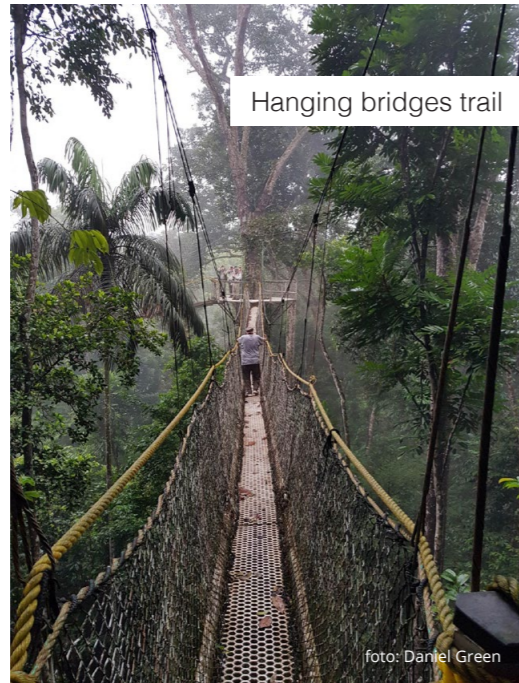
Ferte De Lance

foto: Stefan Johansson

Fork-tailed Woodnymph

foto: Ulf Hassel

Hanging bridges trail

foto: Daniel Green

Crimson Topaz

foto: Stefan Johansson

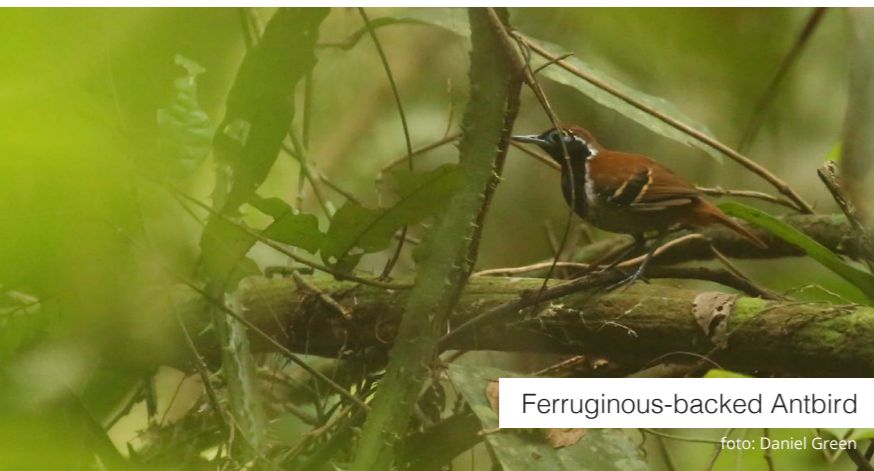

Harpy Eagle

foto: Daniel Green

foto: Daniel Green

Ferruginous-backed Antbird

foto: Daniel Green

White-crowned Manakin

foto: Stefan Johansson

Eftermiddagen ägnas åt en mini-expedition in i regnskogen till fots för att försöka se Rufous Potoo på dagkvist. Stigen är lerig och blöt, men det hade vi blivit förvarnade om och valde ändå att satsa - nåja - två stannar kvar vid bussen. Värre är att det börjar regna rejält när vi kommer fram till rätt plats. Guiderna letar länge men kammar noll och konstaterar att favroitgrenen har slagits av, troligen av en annan nedfallande gren. Potoon ifråga har därmed säkert flyttat, om så än bara en liten bit. Det blir till att gå tillbaka i lera och regn. Paraplyerna kommer väl till pass här.

Vi stannar på ett par ställen med torrträd som sticker upp och utgör bra fästpunkter för bon, Green Oropendulas häckar bl.a. här. Dessutom sittplatser för allsköns hejare från myskand - äkta - till Green Aracari, Guyanan Puffbird, Long-tailed Tyrant, Greater Yellow-headed Vulture, Black-tailed Tityra, m.m. Skymningsspaning efter Potoo nr två, som dock också uteblir i regnet, men vi får tröst av tre Short-tailed Hawk som jagar över oss en stund. Tuffa förhållanden denna eftermiddag, men vi kan skönja potentialen.

Dag 6, lördag 22 januari 2022 Atta

Samling för kaffe och småkakor före gryningen klockan kvart i sex. Då har de flesta redan fått lyssna till Tawny-bellied Screech Owl - som bubblar hökugglelikt utdraget - och Amazonian Pygmy Owl - med en kortare, ljusare drill. Morgan har t.o.m. fått obsar på Screech-owlen. När gryningen kommer ses en Cappuchinbird i ett av de höga träden, Lite senare en Purple-throated Fruitcrow. Vi börjar vandringen mot the Canopy walk och hör Ringed Woodpecker och Guianan Motmot. Canopy-walken börjar med en trappa upp på en höjd, därifrån går hängbroar ut mot en slags plattformar byggda runt stora träd. Utsikten är hyfsad även om en del träd också skymmer. Första fåglar att ses blir ett par Fasciated Antshrike, sen en Slate-collared Grosbeak, en askgrå fågel med lackröd näbb. En turkosblå fågel i en trädtopp är förstas en Spangled Cotinga, i samma kikarfält sitter en Greater Yellow-headed Vulture och längre bort en Bat Falcon. Över regnskogen flyger seglare och enligt guiden är det blandat mellan Band-rumped- och Gray-rumped Swifts. En hona Pompadour Cotinga ses hyfsat nära

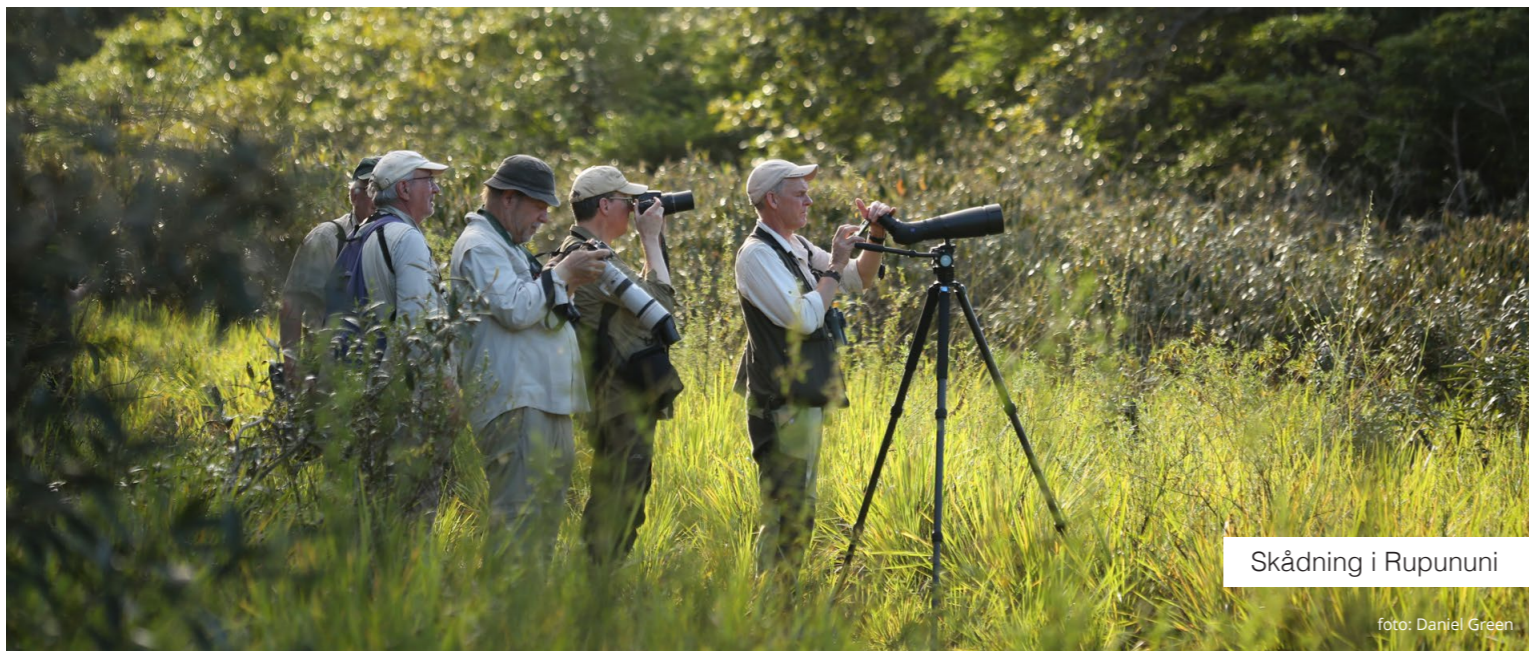
men vi längtar förstås efter hanen, honan är ytterst oansenlig. Ett vilt skränande hörs och rena kalabaliken uppstår - rent ljudmässigt alltså - när ett helt gäng Red-throated Caracaras flyger över och även sätter sig lite i trädet ovanför oss. Red and Green macaw flyger förbi och Channel-billed Toucans visar sig. Morgonen har varit lite disig och även om molnen lyft så blev det ingen riktig topp på fågelaktiviteten. Vi går tillbaka för en välsmakande frukost.

I gläntan vid lodgen ses hane + hona Pompadour Cotinga, men det är bara några få som får lyckan att se hanen. Fork-tailed Woodnymph är en av få kolibrier vid lodgen.

Därefter ut igen på den platta trailen runt lodgen, den är bred och sand-grundad. En Wedge-billed Woodcreeper är första fågeln att artbestämmas. Sen kommer Guianan Warbling Antbird, Thrush-like Antpitta - låter lite som härfågel - White-crowned Manakin sitter stilla ovanligt länge, Mouse-coloured Antshrike är tillmötesgående, men priset tas av Ferruginous-backed Antbird som hoppar på en tjock,

liggande trädstam helt nära. Ojoj vilken läcker fågel. Kontrasterar i rödbrunt, vitt och svart. Hackspettar utgör ett paradnummer här också. Vi får för andra gången se Cream-coloured Woodpecker - denna gång en hona, sedan stora supersnygga Red-necked Woodpecker med helt orange-rödbrun undersida. Vi avslutar vandringen med att få höra Spotted Barbet och få se minst åtta Grey-winged Trumpeter som sakta korsar stigen och dröjer sig kvar i dess kant. Blå Morpho fjärilar flyger förbi med jämna mellanrum. Tillbaka lagom för en snabb dusch och lunch.

Idag ska vi ge oss av lite tidigare för vi har fått goda nyheter om att Rufous Potoo har återupptäckts. Dessutom ska vi ta en kort omväg söderut för vi träffade ju en kille igår som fått bild på Harpy från vägen i det området. Guiderna vet exakt vilket träd det är. Där ser vi ingenting. Vi kollar lite andra träd, men ger oss sen av tillbaka. Det var väl såklart inte sannolikt att den skulle sätta kvar två dar i rad. Men plötsligt sitter det en Harpy i ett jätteträd vid vägen. Skrik och tvärbroms och alla slänger sig ut, den sitter kvar. Men sen kommer nästa överraskning...DET ÄR

Skådning i Rupununi

foto: Daniel Green

Black Manakin

foto: Stefan Johansson

Pearl Kite

foto: Stefan Johansson

Spotted Puffbird

foto: Stefan Johansson

TVÅ. Vi kan knappt tro det är sant, men tamejfan, där sitter två Harpy Eagle i ett träd intill vägen och de tittar på oss, reser vingarna ibland sådär som man bara drömmer om att de ska.

Sen blir det Rufous Pootoo för andra gången, och visst blir det andra gången gillt. I hyfsat ljus t.o.m. även om det är ganska tätt med växtlighet där den sitter. Vi testar ett nytt ställe för White-winged Potoo ikväll och det börjar bra med Short-tailed Nighthawk som jagar mot himlen, skymningen faller, vi bjuds på rom och lite snacks innan guiderna spelar lätet. Tre ljud så flyger den upp och sätter sig i ett träd, fullt synlig på en torr utskjutande gren. Makalöst vilken hit-rate denna dag.

Dag 7, söndag 23 januari 2022 Atta - Surama

Idag tar de lokala guiderna med oss ner på vägen. Det är ingen dum bas för fågelskådning för där finns gott om stora och olika träd, samt bra sikt. Ett par Red fan Parrots sitter i en presumtiv bohåla och flyger iväg när vi stannar. Vål uppe i en trädtopp spärrar en av dem upp sin fina nack-sköld.

Efter frukost ska de ytterst framgångsrika lokalguiderna Tichie och Delon visa oss en liten white sand forest. Det första de plockar fram är en Spotted Puffbird. Den kommer flygande direkt de spelar lätet och blir sedan sittande fint och länge om än i ganska tät vegetation. Vi jobbar en del för att få fram Black manakin men efter ett tag har alla fått se två stycken, dessutom en hane Yellow-headed Manakin.

Transfern vidare söderut mot Surama börjar med ett nytt stopp vid Harpy-träden. Idag är det dock tomt på platsen. Nåja, inte riktigt, Kenneth upptäcker en ny art i ett träd intill, snygg gul och svartblåa Blue-backed Tanager. Kolonin med Red-rumped Caciques är förstås kvar.

När vi kommer till Surama Eco lodge är det hett och vi börjar med lunch och en välbehövlighet siesta. Kvällen inväntas vid en äng eller våtmark. Att där finns vatten vittnas av att myskänder faller där vid ett par tillfällen. Här uppehåller sig flera Sulphury Flycatcher som är ny för resan, ett par Lineated Woodpecker tycks ha bo här. När det börjar skymma flyger Lesser Nighthawk ut och börjar jaga, snart även dess

diminutiva kusin Least Nighthawk - tydligt mindre och även ljusare beige-tonad i färgen.

En Common Parakeet - numera benämnd med endast efternamnet - blir kvällens tredje nattskärva och kommer på nära håll och spelar. En Common Potoo lockas också fram och sitter väl synlig i strålkastljuset en stund. På hemvägen ses flera nattskärvar på vägen, men inga fler arter kan identifieras.

Dag 8, måndag 24 januari 2022 Surama Eco lodge

Vacker gryning över det halvöppna savannlandskapet. Vi njuter en fika med utsikt och lyssnar på fågelkören. En Spix' s Guan låter nästan som en svartnäbbad islom enas vi om. En småfågelsång kommer från småtjusiga Ruddy-breasted Seedeater, som vi strax senare får se bra i gräset. Vandrigen börjar västerut och Wedge-tailed Grass Finch, samt Grassland Sparrow är de första nya och förväntade arterna. Nere i skogsbrynet upptäcks Guianan Trogon minsann, Forest Elaenia likaså. När vi kommer in i skogen hörs en Ringed Woodpecker, men den visar sig aldrig. I skogsbrynet visar sig två Squirrel Cuckoo, vissa får

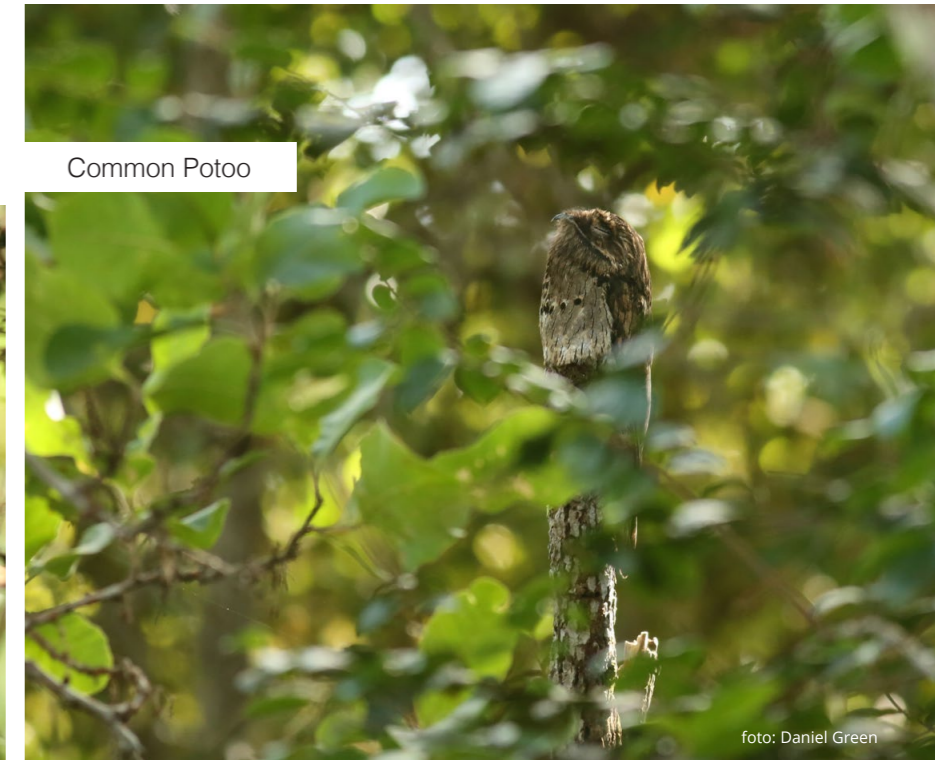
dessutom se dem para sig och se hanen mata honan med en stor gräshoppa eller vårtbitare.

Efter frukosten ses Plumbeous Kite segla över skogen norrut från lodgen. Vi går sen Burro burro River trail. Long-billed Starthroat blir en ny kolibri i de öppna buskmarkerna. Inne i skogen får vi se Purple-throated Fruitcrow, en hona Cinereous Becard och Capuchinbird hörs. Vi fortsätter med White-crowned Manakin, Grey Antbird, Black-throated Antbird och White-flanked Ant Wren. Längs stigen sitter också en Long-tailed Potoo på dagkvist. Det blir resans femte Potoo, vilket är en fantastisk summa. Ulf har läst rapporter från sju resor och ingen av dem har lyckats med det. Vi får bilder och filmer i det vackert strilande solljuset. Som om detta inte var nog blir det dessutom storviltjakt. Guiden har sett skymten av en Rufous winged Ground Cuckoo. Vi hör dess läte och näbbknäppningar och inte långt bort heller men nu har den hört oss och vill inte visa sig. Istället går vi ner till en bro och fikar lite. Sen smyger vi tyst tillbaka och väntar, då minsann...kommer den fram så bra

Long-tailed Potoo

foto: Daniel Green

Common Potoo

foto: Daniel Green

Grey-winged Trumpeter

foto: Daniel Green

Lesser Nighthawk

foto: Daniel Green

Yellow-rumped Cacique

foto: Daniel Green

White-fringed Antwren

foto: Daniel Green

Glasögonkajman

foto: Daniel Green

att alla utom en av oss får se den. Den satt helt stilla långa tider och höll sig då nästan en halvmeter över marken. Otroligt skulkgig och legendariskt svårsedd fågel. Vilken bonus.

På vägen tillbaka avslutar vår unge, eminente guide Neil med att peka ut en Common Potoo på dagkvist. Då fick vi bra bilder även på den. Makalöst. Nu sitter lunchen bra och den riktigt heta dagen kräver sin siesta. Det är fortfarande riktigt hett när vi ger oss ut igen vid kl fyra. Vi kör bussen en liten stund och kliver sen ut i det savann-liknande landskapet. Redan från start ser vi en tjugig liten Pearl Kite intill vägen. Den sitter kvar i trädtoppen trots att vi går nära förbi. I en liten väte går en Wattled Jacana och där ligger även en glasögonkajman och blänker i solen. White-fringed Antwren visar sig riktigt fint och ger t.o.m. bilder. Busktoppar bjuder på Lesser Elaenia och Plain-crested Elaenia, även kolibrin Glittering-throated Emerald.

Vi letar efter lite olika arter som inte riktigt manifesterar sig här men en Lesser Nighthawk flyger upp och sätter sig lågt på en gren öppet. Som sista nya art hänger vi in stora gärdsmygen Bi-coloured Wren, som kluckar högljutt. Solnedgången kommer till slut och vi andas ut när temperaturen sjunker. Vi bjuds på kyld läsk och rom med lite salta snacks vid bussen. Himlen

fills snart av Nighthawks av både Lesser och Least. En stund till i bil och vi testar på ugglespaning, visst, en Spectacled Owl visar sig snart i ett träd ovanför oss. Det blir dock den enda ugglan och vi återvänder till Surama Eco lodge för middag och kryssning, nog så nöjda med en givande dag.

Dag 9, tisdag 25 januari 2022 Surama Eco lodge

Lite molnigare morgon varslar om att det kanske blir nån regnskur idag. Fin fågelkör när vi samlas för frukost kl sex. Någon har hört Tropical Screech Owl och Ferruginous Pygmy Owl runt lodgen. Vi åker ner till Surama junction och börjar skåda längs vägen. Flera Swallow-tailed Kite, en Paradise Jacamar, Dusky Antbird, 2 Yellow-crowned Parrot, 2 Black Nunbirds, är en bra början.

Ett stort träd visar rörelse av fåglar och vi stannar till för att titta. Ojoj vilka färger och vilket fladder.... Pompadour- och Spangled Cotingas i flertal fladdrar omkring bland bären där uppe. Pompadour Cotinganarna har helvita vingar som lyser i solen. Så här bra har vi inte fått se Cotingorna förut, riktigt kul. White-throated Toucans, Green- och Black-collared Aracaris också. En Black-spotted Barbet är också med på kalaset.

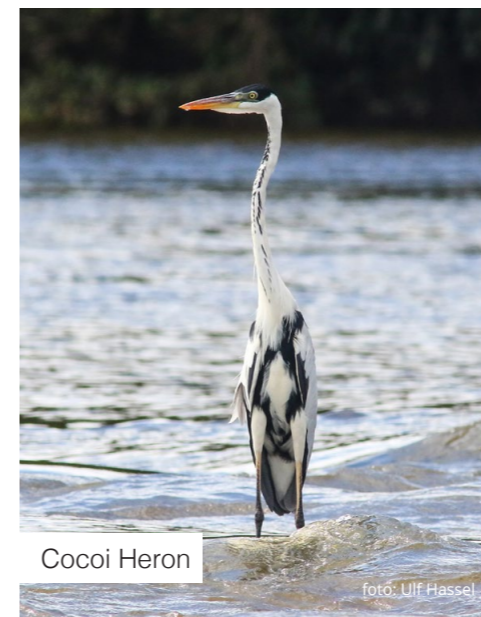

Utsikt över Rupununi savannen

foto: Daniel Green

foto: Daniel Green

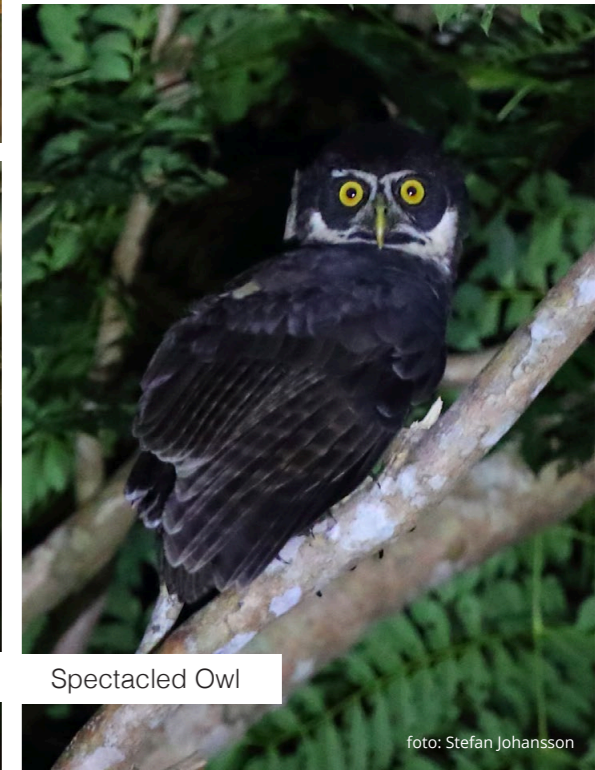
Cocoi Heron

foto: Ulf Hassel

Red-necked Woodpecker

foto: Stefan Johansson

Spectacled Owl

foto: Stefan Johansson

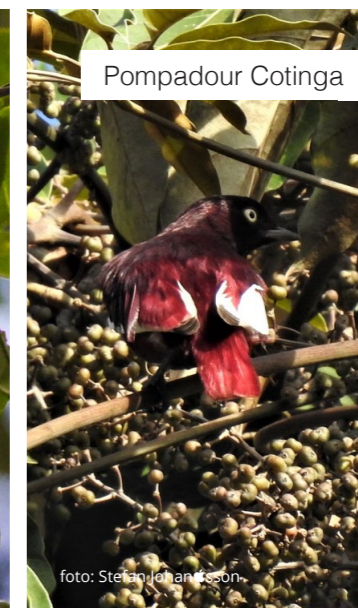
White-plumed Antbird

foto: Daniel Green

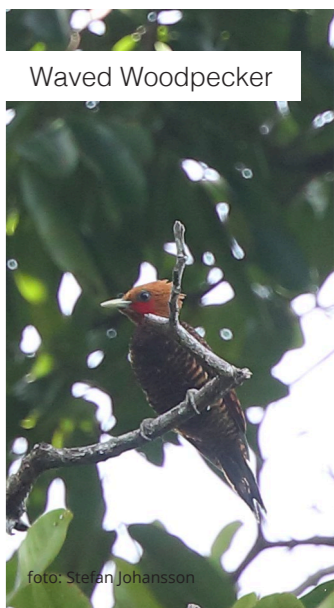
Guianan Trogon

foto: Ulf Hassel

Pompadour Cotinga

foto: Stefan Johansson

Waved Woodpecker

foto: Stefan Johansson

Orange-backed Troupial

foto: Rolf Larsson

Där vi har en lång nedförsbacke mot en liten bro, ser vi att det går ett djur på vägen. Tubar upp, en hund, säger någon besviket, men vänta nu...är det verkligen en hund? De som fortsätter titta ser snart att det är i själva verket en katt. en mellanstor katt. Efter lite dividerande kommer vi fram till att det måste vara en Ozelot. En King Vulture seglar över. Green Honeycreeper, Guianan Tyrannulet och Variable Chachalaca noteras också. Vi kör framåt och spanar mer efter om Ozeloten ska komma upp på vägen igen, men det gör den inte. Vi vandrar ner på the Harpy trail istället. Där ser vi snart flera Woodcreepers på samma ställe. Det är Strong-billed Woodcreeper, Long-tailed- samt Plain-brown Woodcreeper, två av vardera såvitt vi kan se.

Men inte nog med det...här visar sig också den osannolika, lilla White-plumed Antbird, den som ser ut som en liten tomtennis med lösskägg och vit luva. Vi får riktigt bra obsar på detta lilla väsen. Lite längre fram på trailen stannar vi för en Great Jacamar, som visar sig vara ett par. När vi spejar upp i trädkronorna kommer några Purple-throated Fruitcrows dragande också. I sällskap har de Green Oropendula, Yellow-rumped Cacique. Black and White Hawk Eagle hörs men ses aldrig.

Därefter är vi ganska möra och åker till Surama för lunch hos Kenneths mamma. Maten står redan framdukad när vi kommer, vilken service.

Lite spankulering runt campus på siestan visar att det finns Common Ground Dove här också, en art som lyckats gå oss förbi tidigare på resan. En svärm på runt femtio Short-tailed Swift och lägre några Gray-rumped visar sig bra i medljus.

Neil tar oss med på riktigt små vägar i en ny riktning. Yellow-throated Flycatcher blir ny art för resan och i samma träd två Moruche Oriole, de har vi inte sett så många av på resan. Vid Neils farbrors lilla ställe ser vi Streaked Flycatcher. Vi tar skydd under bast-taken för en regnskur som dock visar sig bli kort. Vi går vidare ner i sekundärskogen - odlingslandskapet. Både Lineated och Red-necked Woodpecker manifesterar sig, Violacious Euphonia ses, Dusky Antbird och Cinereous Tinamou hörs.

Sen gör vi kvällsexkursion för Black-banded Owl för andra gången men kammar noll. Mysigt att va ute på kvällen ändå.

Dag 10, onsdag 26 januari 2022 Surama Eco lodge

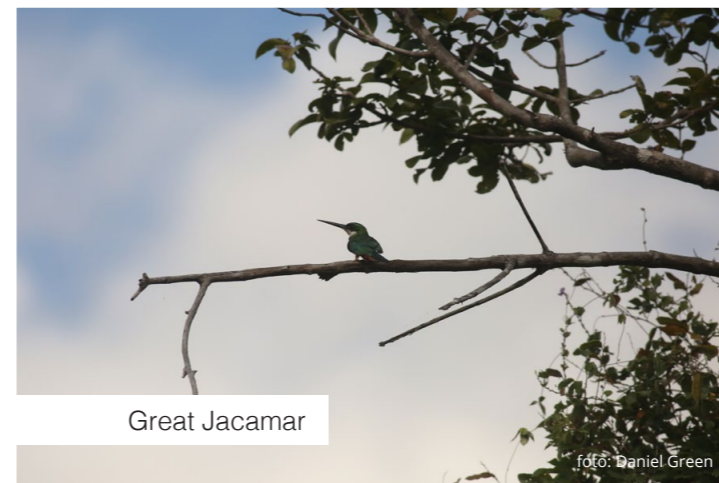
En vacker morgon med fin fågelkör även idag, lite klarare, lite svalare. Vi samlas för lite kaffe och lyssnar på vrålaporna och Spix' s Guan, m.m. Vandrar sedan trailen norrut ner i skogen igen. Ett gäng Cayenne Jays drar fram i skogsbrynet. Swallow-tailed Kite seglar, en oansenligt färgad fågel i en trädtopp orsaker diskussion och kan vara en Cotinga-hona. White-browed Antbird hörs, längre in både Guianan Warbling Antbird och Ferruginous-backed Antbird, den sistnämnda låter lite som en talgoxe kan vi enas nu efter att ha hört den tre gånger - och sett den två. Red Fan Parrot hörs också.

Northern Slaty Antshrike visar sig med både hane och hona och riktigt fina obsar också. Helmeted Pygmy Tyrant bjuder också på sig bättre än hittills. Vid en träbro får vi se Great Jacamar och Guianan Trogon. Chestnut Woodpecker blir ny för resan och två Ringed

Woodpecker - tidigare bara hörda - får vi också se bra. Två Caica Parrot därtill.

Vår Common Potoo sitter kvar på samma dagkvist som igår. Swainsons Flycatcher blir sista nya art vi får in före frukost.

Vi packar ihop och lämnar trevliga Surama för att leta lite mer fåglar längs stora vägen och återbesöka Harpy Trail. Men först blir det ett stopp vid den lokala slöjdbutiken som drivs av byns kvinnor. Förutom att köpa lokalt hantverk kan vi också hänga in Zone-tailed Hawk och lite kringmurande White-winged Swallows. Vår guide Kenneth har också lovat att ta med oss hem för att visa en kolibri, och minsann, bakom de enkla vasshyddorna, flyger en Tufted Coquette, förvisso bara en hona, men ändå... Det stora Cotinga-trädet kräver förstås ett återbesök och det förnekar sig inte den här gången heller. Kanske inte fullt så många som

Great Jacamar

foto: Daniel Green

Buff-necked Ibis

foto: Ulf Hassel

White-winged Swallow

foto: Ulf Hassel

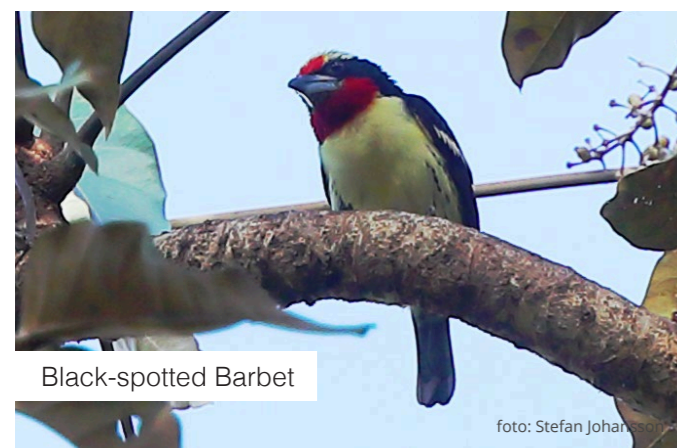
då, men en fyra-fem av respektive Pompadour och Spangled Cotinga, varav flera hanar är underbart att njuta av igen. Här får vi också våra bästa obsar hittills på Guianan Toucanet, ett par som håller ihop och äter frukterna, ofta lite halvdolda av löv. Längre ner längs vägen hittar vi tre Paradise Jacamar, men inga andra släktingar till dem.

Lunch hos Madonna är lika bra som igår och sen styr vi söderut. Snart övergår regnskogen till glesare skog och buskmark och även betesmarker eller savann. Faunan byts förstas ut lika snabbt och snart ser vi Fork-tailed Flycatchers, Savannah Hawk och tre Buff-necked Ibis som går en bit ut i grönskan. Vi får tvärstanna när ett par Jabirus går i en väte helt nära vägen, här sitter även en läcker hane Vermillion Flycatcher. Burnished Buff Tanager känns igen från resans första utflykt.

Det är Rupununi-savannen vi har kommit in i, snart svänger vi av för att komma till Rock view Lodge - vårt nästa boende. Lodgen ligger som en liten oas vid några kullar, skuggade av en hel del högre träd. När vi kliver ur bussen möts vi av de flöjtande tonerna av oansenliga men välsjungande Plain-breasted Thrush. Ljudet skapar en härligt avslappnande känsla. Det är lite mer europeisk stil på husen här med stenvägg och tegeltak, den stiligaste lodgen hittills. Rummen är stora och har alla egen altan med utsikt över trädgården och bekväma möbler, riktigt mysigt.

Vi får en liten rundvandring på området av Zorba, som också matar den stora jättefisk som bor i en damm på området. Den tog hotellägaren Colin - Zorbas pappa - med från Brasilien, som liten fisk. Nu är den två-tre meter och matas med inkråmet från hönor och andra köttrester. Den är gigantisk. En Crested Caracara bevittnar proceduren. Efter lite förfriskningar och fika ger vi oss ut på vandring runt lodgen. I trädgården finns Tropical Mockingbird och Common Ground Dove. En flock små hönsfåglar ses hastigt när de landar i högt gräs, det är Crested Bobwhites. En Vermillion Flycatcher eller två posterar staketet. Vi går ut på flygfältet intill - jo minsann här finns ett mindre flygfält. Några Southern Lapwings, flertalet Ruddy-breasted Seedeater, tre Buff-necked Ibis, Red and Green Macaws, minst tre Fork-tailed Flycatcher kan alla noteras innan vi också är helt klara över att det är Yellowish Pipit som vi ser i flera exemplar flygande upp och ner i ruffen intill landningsbanan.

Det är alltjämt hett men en lätt bris svalkar skönt alltsom solen sjunker. Ett tjugotal korggamar seglar i vinden över en kulle, ett par White-tailed Hawk flyger in som för att ta kvällskvist. När solen gått ner lösgör sig nya jägare mot himlen och först ut är den större Nacunda Nighthawk, mer långvingad och större än sina släktingar, i princip omisskännlig. Två stycken ses. Sen kommer de små näpna, fladdriga Least Nighthawk, samt någon Lesser Nighthawk också.

Det konkluderar ännu en händelserik dag och vi går tillbaks mot lodgen för att få fördrink på rom och lime, sen middag. Justja, Rolf som stannade kvar på lodgen fick bra bilder på Orange-backed Troupial i trädet framför hans veranda. Första obsen på resan av denna snygga brasilianare, som kommer upp hit i södra Guyana ibland. Även Venezuelas nationalfågel.

Dag 11, torsdag 27 januari 2022 Rock view lodge

Frukost halv sex och avfärd i gryningen. Första stopp krävs vid en liten väte intill vägen där två Jabirus är så nära att man kan filma dem med mobilen, något senare kliver vi ut vid en gård med betesdjur. Kulturlandskap alltså men med en hel del fågel att se. I vattenpölen intill gården står en Limpkin, den flyger givetvis när vi kliver ur bussen, men i strandkanten går flera Solitary Sandpipers, Southern Lapwing och på staketet runtom sitter White-headed Marsh Tyrant och Pied Water Tyrant. På andra sidan vägen där vegetationen är högre går en Maguari Stork - en ny art för resan. En flock med sju White-faced Whistling Ducks likaså. I luften flyger svalor och förutom de vanliga även en Barn Swallow -amerikansk ladusvala.

En flock av de små arorna Red-shouldered Macaw flyger förbi, en staketstolpe posteras av en Lesser Yellow-headed Vulture - även den en ny researt. Red-breasted Meadowlark och Yellow-hooded Blackbird gör sig bra i gräsmarken, två Buff-necked Ibis flyger förbi, Yellow-chinned Spinetail noteras liksom Yellow Oriole. Vi konstaterar att det är flera arter från kusten som är tillbaka i protokollet. Två White-tailed Hawk kommer flygande över. En familjegrupp Jabirus med tre ungar som flaxande tigger mat av sin förälder är en positiv syn.

Ett stopp längre fram ger Grey Seedeater, Red-capped Cardinal och kolibrin White-tailed Goldenthrout. Plumbeous Seedeater har vit mustasch och Green-tailed Goldenthrout är nästa kolibri. Vid ett par tillfällen ser vi en Hermit-typ med guldgrön ovsida som inte låter sig artbestämmas dokumenteras dock. Great Black Hawk flyger iväg också.

Med skugga från den högre skogskanten höger om vägen kan vi stanna och kika på Tropical Gnatcatcher och några obsar på Chivi Vireo - en lokalt häckande form av Red-eyed Vireo som fått egen artstatus, har mindre rött öga och inte så tydligt vitt ögonbryn. En Striated Heron flyger upp från buskmarken. Vi håller oss alltså på en vägbank men är omgivna av blötmarkerna, med buskar och annan vegetationen. Under regnperioden är det här en enda stor sjö, berättar vår guide. Fork-tailed Flycatchers, fler Jabirus, När vi vänt och börjat återfärden ses en Pearl Kite. Som sista stopp åker vi ner till Rupununi-floden och blickar ut. Den är jättebredd och hänger ihop med Amazonas. En Black Skimmer, fläckdrillsnäppa och några Pied Plover står på stranden. En hane Vermillion Flycatcher bjuder fina bildlägen. Det börjar bli hett så vi är alla nöjda med att få återvända till bekväma Rock view lodge med sina lummiga träd. Vi går runt och spanar efter vireos och trupialer en stund i trädgården, men utan resultat så vi softar lite innan lunchen.

Därefter bjuds vi en kort workshop i hur man rostar cash-nötter på traditionellt vis - på en plåt över öppen eld, sedan får vi såklart smaka. Gott.

Eftermiddagsutflykten är en båtexcursion på Rupununi-floden. En annan del än den vi såg före lunch. Det är härligt att komma ut på öppet vatten,

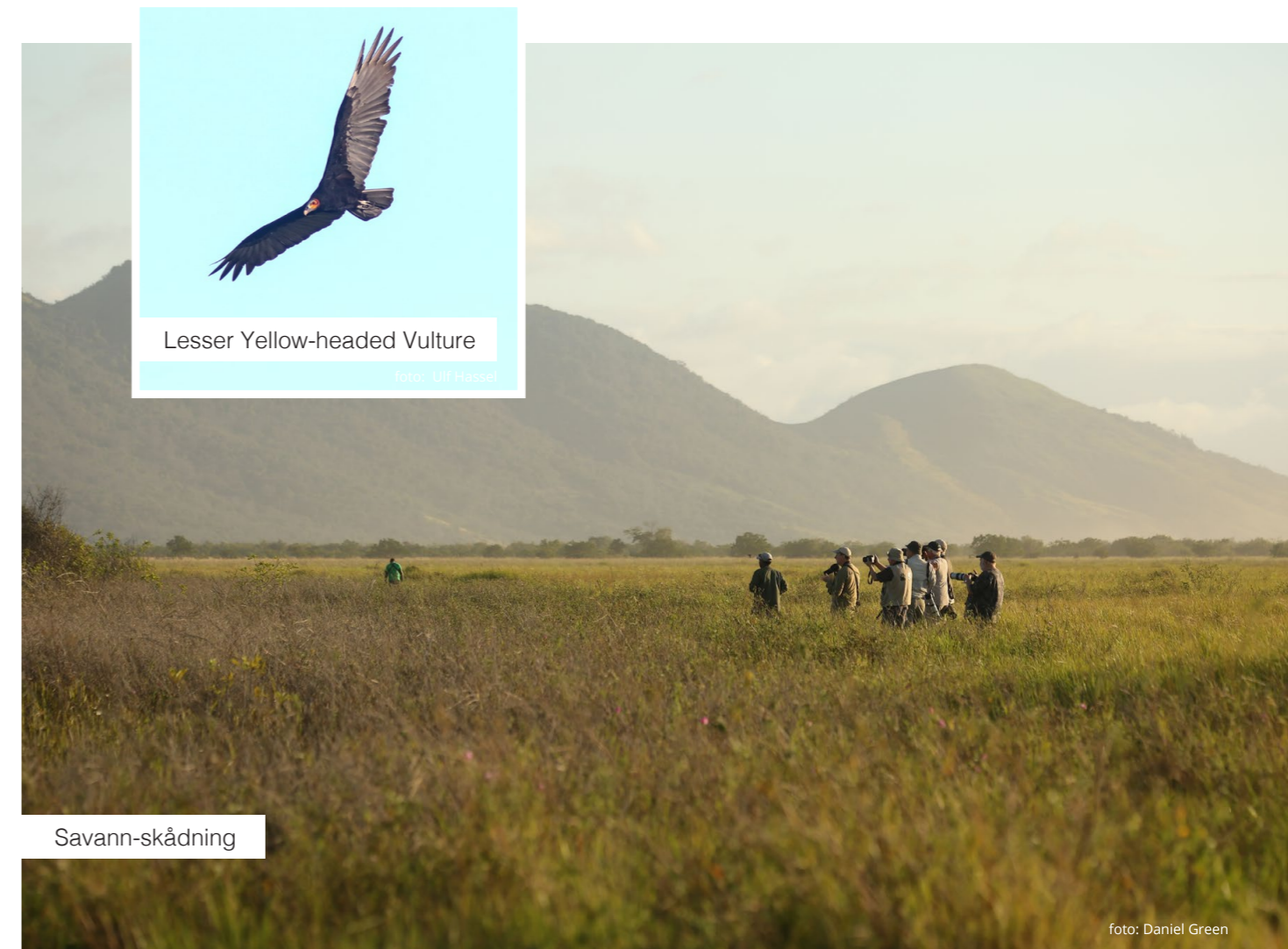
Jabiru

Amazonian Barred-Woodcreeper

foto: Stefan Johansson

foto: Daniel Green

Lesser Yellow-headed Vulture

foto: Ulf Hassel

Savann-skådning

foto: Daniel Green

Surama Eco lodge

foto: Daniel Green

floden är runt femtio meter bred, med ganska höga träd längs kanterna. Vi gör snart en landstigning och går en kortare, nyanlagd stig tack vare en nyupptäckt lokal för Rusty-breasted Nunlet. Den ser vi dock inte, trots att båtkaptenen har stake-outat den här. Tillbaka på floden styr vi vidare nedströms, en Drab Water Tyrant blir ny art på en strand där även Pied Plover ses, Bat Falcon i en trädtopp. Ett helt gäng på kanske femtio Red-capped Cardinals har samlats på en liten ö med buskar. White-winged Swallows här och där, fiskgjuse passerar några gånger, Large-billed Tern, Black Skimmer, Ringed Kingfisher, m.m.

Det är inte jättemycket fågel, men trivsamt och avslappnande. När solen börjar sänka sig går vi iland på en fin sandudd och njuter av kvällen, får lite förfriskningar och snacks. Undulated Tinamou ropar från skogen på andra sidan floden, ett par Blue-tailed Emeralds ses i de närmsta buskarna. På vägen tillbaka fotar vi en Amazon Kingfisher, sen blir det plötsliga utrop. En Crestless Currawong har obsats av hälften av gruppen. Lika hastigt är den uppslukad av grönskan och vi andra får nöja oss med det.

På vägen tillbaka kommer plötsligt en Double-striped Thick-knee flygande i strålkastarljuset och sen slingrar en skallerorm, Tropical Rattle-snake, upp på vägen. Alla hoppar ut och följer dess väg med kameror och mobiltelefoner.

Dag 12, fredag 28 januari 2022 Rock view lodge - Rupununi - Manari Ranch

Redan halv fem avreser vi från fina Rock view lodge med frukostpaket. En fika på kaffe eller te med jordnötskakor har vi startat med i mörkret då. Det är

Jättemyrslok med unge

foto: Daniel Green

lång transfer idag djupare ner i södra Guyana. Det är ännu inte soluppgång när Kenneth skriker Anteater. En jättemyrslok lufsar fram vid sidan av vägen och det är förstås en häpnadsväckande syn. Det visar sig att det är en mamma med sin unge på ryggen, Kenneth driver den tillbaks mot vägen som den sedermera korsar och vi får se den riktigt bra.

Vi omges av stora ytor savann-landskap, en del är betat och stängslat, här finns också våtmarker och vi stannar vid en där en Purple Gallinule ses, även Limpkin och en flock med nio Wood Storks som flyger upp och sen landar i ett träd. Kenneth kallar den här delen för the Huntile stretch, ett gammalt namn som implicerar att här brukade man jaga. Utan direkt förvarning lämnar bussen vägen och kör rakt ut i gräset. Dock bara något hundratal meter till en liten vattensamling med en träddunge intill. Här finns en hel del fågel och ljuset är briljant, gyllene medljus i uppgående sol. Ett mindre moln av vita hägrar, Snowy- och Great Egrets, flyger upp en bit bort, Jabirus, Wood Storks, Roseate Spoonbills. I eller vid vätens kant Purple Gallinule, Wattled Jacanas, American Pygmy Kingfisher, Bicoloured Wren. En vandring görs i det höga gräset en bit bort och en Least Bittern. En Grassland Yellow Finch blir ny rese-art. Vi fortsätter på spåret eller vad som kallas Corazabai road. En juv Aplomado Falcon är ett trevligt fynd. Vi har stått på för att komma fram till en särskild plats medan det fortfarande är förmiddag.

Satsningen slår väl ut direkt då Morgan upptäcker en flock lysande gula fåglar i några nakna träd. Det är Sun Parakeets. Först ser vi ett tiotal, sen flyger 30-40 stycken upp med ett livligt tjatter då en kalkongam kommer för nära. En lokal guide som klivit på bussen

Sun Parakeet

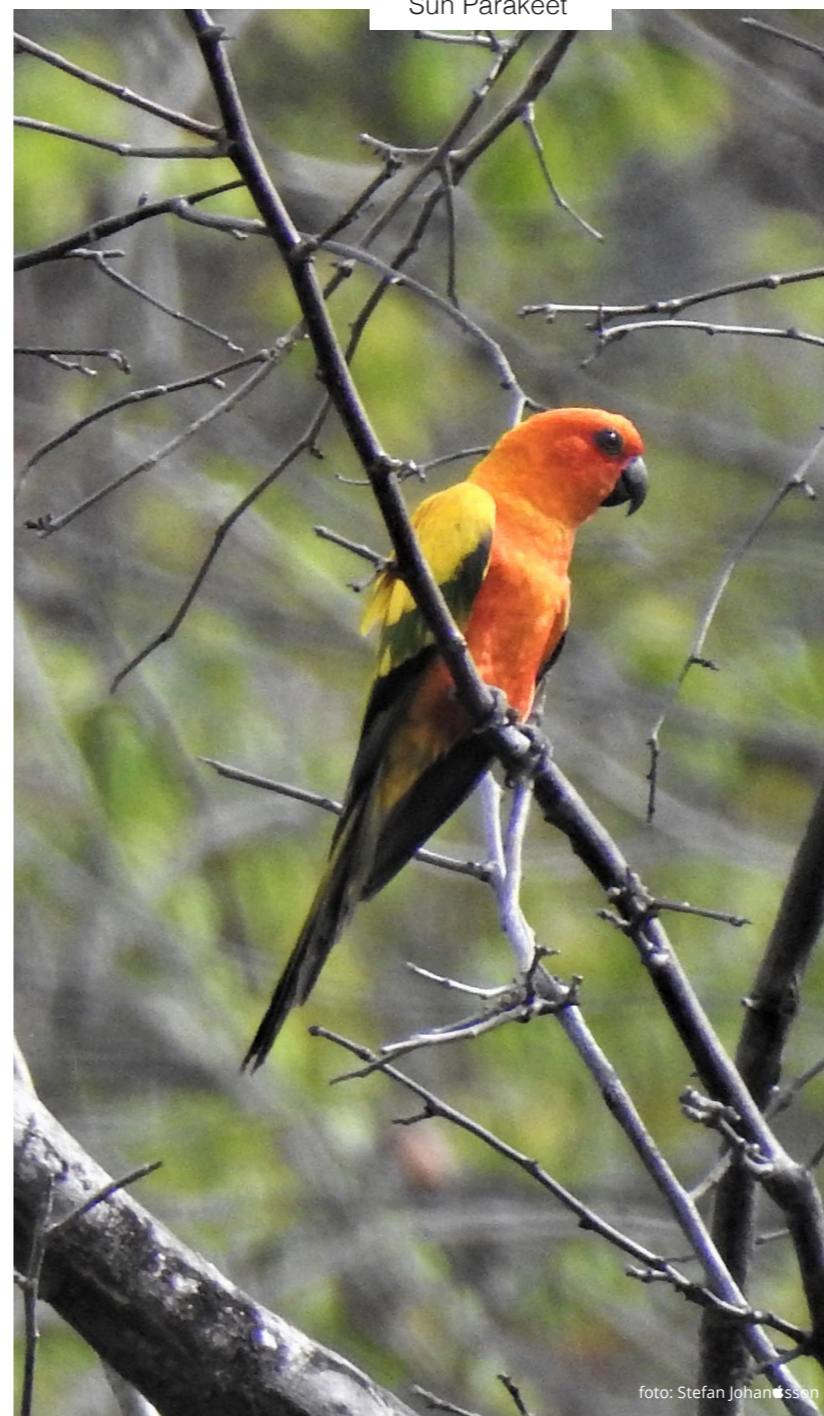

foto: Stefan Johansson

blir lite arbetslös, men visar i alla fall en blommande buske-träd som är en av parasitens favoritfödoor. Dessa fåglar har alltså skattats av människan som fångat, samlat in och handlat med dem i århundraden, tills de blivit alltmer sällsynta. Nu har vinden vänt och lokalbefolkningen är engagerad i kampen för parakiterna. Vår plan har gått i lås och gick ut på att se dem här innan de lämnar området fram på förmiddagen för att födosöka i ranchmiljöer flera mil längre norrut, detta sparade oss alltså flera timmar. Bingo alltså och riktigt vackra fåglar.

Längs vägen ses Double-striped Thick-knee, White-tailed Hawk, Savanna Hawk, Crested Caracara. Vi äter lunch på en enkel sylta i en liten by. Här ställs dock fram en riklig måltid med flera olika rätter och fruktjuicer på sedvanligt Guyanskt vis. Vällagat, rikligt och gott. Det är riktigt hett när vi ankommer till Manari Ranch, vår sista lodge för resan. Vi tar lite siesta och möts sen för en liten vandring runt lodgen. Bicolored Wren och Yellow Oriole, Red-bellied Macaw, Red-shouldered Macaw, Vermillion Flycatcher, Short-crested Flycatcher är något av det vi ser. Vi pratar om en till vandring i skymningen, men ingen orkar i hettan så vi tar det lugnt och ser fram emot middag och kryssning i den pampiga matsalen.

Dag 13, lördag 29 januari 2022 Manari Ranch - South Central

Riktigt tidig start med ett lokalt team av guider som tar oss med i tre jeepar som hämtar oss i mörkret. Vi styr ner mot south central med byn Shurinab som riktmärke. Det känns äventyrligt. När gryningen är ett faktum kliver vi ut och sträcker på oss i en halvöppen miljö med spridda, låga träd. Några Lesser Nighthawks jagar runt och flera Neotropical Palmswifts likaså. Precis som vi ska åka vidare upptäcks en Lowland Hepatic Tanager i ett träd nära oss, a.k.a. Red Tanager. När landskapet öppnat sig mer och blir lite böljande, stannar vi till på en kulle för en White-tailed Kite - resans enda - jagar nere i dalen. Vi åker förbi Sand Creek och jeeparna gör verkligen skäl för sig då de kör över vattendrag och lerpölar på vägar som inte är mycket mer än hjulspår i sanden. När vi passerat vattendragen blir miljön lite annorlunda, med lägre berg eller kullar runtom och lite högre träd på sluttningarna. Dessutom är det stenigt med både klippblock, branter och allmänt stenigt i marken. En perfekt formad sten ligger i skugga och här dukas frukost upp med kaffe och te i termosar och triangelskurna ost- och skink-sandwichar, perfekt tajming. Vi hinner nätt och jämnt få ner första koppen kaffe förrän någon av guiderna annonserar en första Red Siskin. Det rasslar till i sällskapet och två fåglar - båda snygga hanar - kan snart ses i ett naket träd en bit upp i sluttningen. Obsen varar dock inte för evigt, så vi fortsätter så småningom vidare till fots, framåt i landskapet.

En av de lokala guiderna har lokaliserat siskor vid nästa lilla bäck. Det visar sig att de dras till små vattensamlingar och rännilar på kanten av bergssidans

klippformationer. De som går högst upp i slutningen får se hur de kommer ner för att dricka och får även bilder på riktigt kort avstånd. Det är riktigt färgstarka, små fåglar i en intensiv ljusröd färg och vi kan av allt att döma bara se hanar, kanske en fem-sex stycken.

Efter att ha intervjuat vårt team på fem lokala guider, som alla är urbefolkning och jobbar med bevarandeprojektet runt siskan, naturskoleverksamhet, osv. vandrar vi tillbaka för att åka mot lunch och en slags registrering i den närmaste byn. Här liksom på många ställen tar man gästboken och registreringen av besökare på allvar. Ett lyckat stopp ger äntligen den lilla skvättan Bearded Tachuri på fint håll vid vägen. Den här gången köper vi take-away-lunch som vi sen sätter oss under ett halmtak att äta. En småtrevlig plats varifrån vi kan se en Pearl Kite. American Kestrel sågs förresten också tidigare. Efter lunchen vandrar vi ner i något som

liknar en palm-oas. Där ses en Chivi Vireo för andra gången på resan och dessutom spelar guiderna fram två Point-tailed Palmcreepers. En horisontell variant av Woodcreeper som trivs bland palmer och även kan hänga upp och ned och gapa rättså högljutt visar det sig.

Sista ben på dagens program är Rio Branco. Här har vi Brasilien på andra sidan floden och en del speciella fåglar. På vägen dit stannar vi för två Burrowing Owls på marken en bit bort. Direkt vi kliver ur kommer ett par Orange-backed Troupial och landar i ett träd tillsammans med Yellow Oriole. Äntligen får alla se denna brasilianska art, som tydligen börjat vandra in i Guyana söderifrån. Vi går i buskmarker och stannar där det är tätt och två Hoary-throated Spinetail kan ses på riktigt nära håll, om än skulkande i grenverket. Längre ner mot floden får vi äntligen se Rio Branco Antbird, på andra försöket, både hane

och hona. Slutligen kommer ett par Streak-headed Woodcreepers och två Finch's Euphonia och visar sig fint, Ferruginous Pygmy Owl ropar men ses aldrig. Vi avslutar med Happy hour vid bilarna och kan konstatera att det känns som vi lyckats med allt idag. En del ser flera Burrowing Owls på vägen tillbaka. I billyktornas sken lokaliserar slutligen en White-tailed Nightjar på gräsvägen framför oss. Den låter oss komma riktigt nära. Det blir resans sista nya art. En mycket händelserik dag.

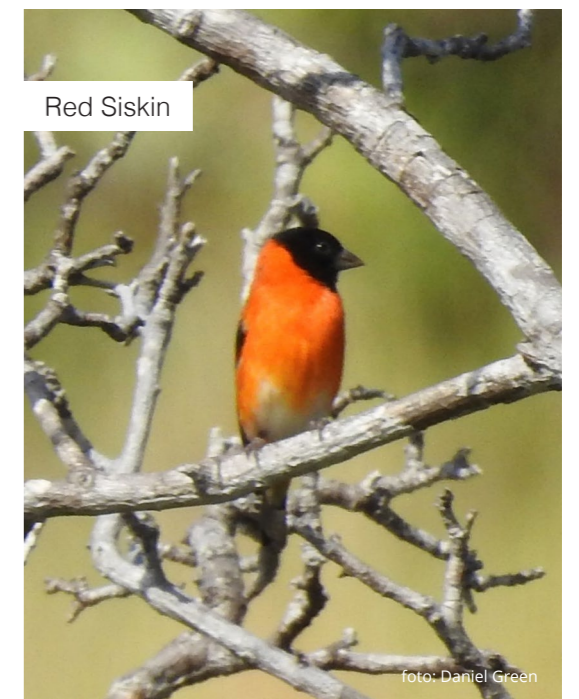
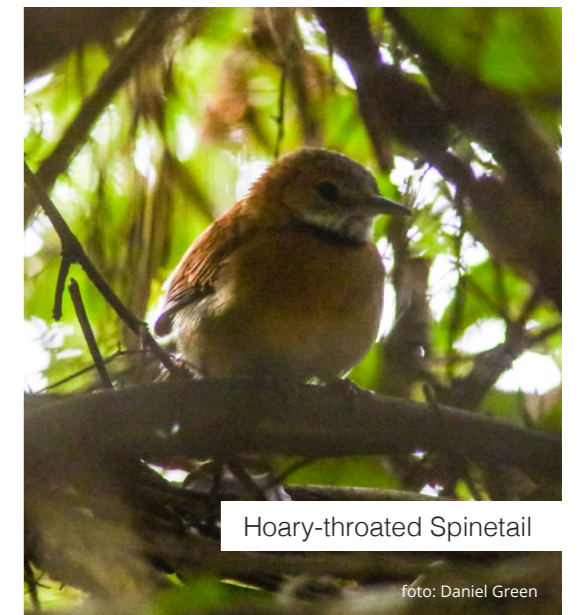
Dag 14, söndag 30 januari 2022 Manari Ranch - Lethem - Georgetown

Frukost i rimlig tid på Manari Ranch, med varma, nybakade Empanadas, sen kort transfer till Lethems flygplats och en dryg timmes flyg norrut över hela Guyana tillbaks till kusten.

Det är inte utan att det känns lite skönt att komma tillbaka till Cara Lodge Hotel i Georgetown, där vi började rundturen för två veckor sedan. Det gör vi lagom till lunch. Eftermiddagen är regnig och inbjuder inte till några utflykter, så vi ägnar oss helhjärtat åt att fylla i de formulär som flygbolag och länder kräver inför hemresan. Så småningom har alla fått sina väskor och när vi väl får våra resultat av pcr-testet - samtliga negativa - beställs det drinkar och skålas. Middagen sitter fint och avslutas tidigt så vi ska få lite sömn inför morgondagens tidiga avresa.

Dag 15, måndag 31 januari 2022 Cara lodge Hotel, Georgetown

Ett flyg - det via Miami - har meddelats framflyttat - redan i går kväll - så vi får lite sovmorgon och kan äta frukost och ta det lugnt. En Limpkin flyger förbi utanför hotellet och en Bananaquit ses i buskarna, Shining Cowbirds och Grey-throated Martins på stolparna. Det är överlag mycket fågel i Georgetown. Det är ganska lugnt i trafiken när vi åker till flygplatsen vid sju-tiden. Efter en långgrandig incheckning kan vi äntligen lyfta mot Miami och vidare hemåt Svedala.

Resan är ett samarbete mellan
Birdsafarisweden och Karlmark Resor.

Birdsafarisweden - Res
www.birdsafarisweden.se
daniel@birdsafari.se
+46 - (0)706-18 43 16